

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/455/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314212304
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1314212304.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: A. T., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom Z. XXX/X, N. C., o zaplatenie 1 321,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.321,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 13.03.2014 až do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 28.05.2014 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 4 000 euro, úrokov v sume 425,62 euro, sankčných poplatkov v sume 44,96 euro, úroku vo výške 17,90 % zo sumy 4 000 euro od 23.05.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % zo sumy 4 425,62 euro od 13.03.2014 do zaplatenia a poplatkov za upomienky v sume 65,31 euro.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 21.01.2013 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4 000 euro na žalovaným určený účet. Žalovaný však porušil zmluvné podmienky a preto bol listom zo dňa 18.02.2014 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 12.03.2014. Doposiaľ predstavovala pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumu 4 535,89 eura, ktorá pozostávala z istiny úveru v sume 4 000 euro, úrokov v sume 425,62 eura, sankčných poplatkov v sume 44,96 eura a poplatkov v sume 65,31 eura.

3. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 08.12.2016, č.k. 16C/455/2015-71, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 678,80 eura a vo zvyšnej časti, tzn. v časti splátok úveru v celkovej sume 1 321,20 eura, ďalej úroku z omeškania, úrokov, sankčných poplatkov a poplatkov za upomienku, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcom poskytnutý úver žalovanému považoval v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 09.06.2013, za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu, že uzatvorená úverová zmluva neobsahovala informáciu o tom, koľko žalovaný pri každej splátke zaplatí na istinu úveru, na úroky, prípadne na iné poplatky. Zároveň súd konštatoval, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou, keď nezisťoval schopnosť žalovaného splácať úver, na základe čoho podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nebol žalobca oprávnený vyžadovať od žalovaného

jednorazové splatenie úveru (zosplatniť celý úver). Pri žalobcom uplatnenom nároku na poplatky za upomienky súd zase konštatoval, že žalobca nepreukázal jeho dôvodnosť, výšku a účelnosť a to s odkazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

4. Proti zamietajúcej časti tohto rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd rozsudkom zo dňa 07.06.2017, č.k. 6Co/100/2017-92 rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti v sume 65,31 euro (poplatky za upomienky) potvrdil a v ostatnej zamietajúcej časti, predmetný rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c/ a § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva povinnosť uviesť v zmluve o úvere informáciu o tom, koľko spotrebiteľ v rámci každej splátky zaplatí na istinu úveru, na úroky a prípadne na ďalšie poplatky a konštatoval, že uzatvorená zmluva o úvere údaje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. obsahuje, tzn., že žalobca nebol povinný v predmetnej zmluve o úvere uvádzať koľko v rámci každej splátky zaplatí na istinu úveru a na úroky. Podľa odvolacieho súdu toto ustanovenie treba vykladať v súvislosti s § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého má spotrebiteľ právo vyžiadať si od veriteľa výpis účtu vo forme amortizačnej tabuľky, čo bolo v prípade predmetnej úverovej zmluvy splnené, keď zmluva obsahovala ustanovenie o tomto práve spotrebiteľa (bod 2.3). Preto, pokiaľ existuje právo žalovaného spotrebiteľa explicitne uvedené v zmluve o úvere vyžiadať si bezplatne výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, veriteľ nemal povinnosť uvádzať v zmluve o úvere koľko z každej splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky. Ďalej odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez výsluchu sporových strán a bez toho, aby žalobcu vyzval na preukázanie toho, či pred uzatvorením zmluvy konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je názor súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal splnenie tejto povinnosti nenáležitý.

5. Súd na opätovné prejednanie veci nariadil na deň 23.05.2019 pojednávanie, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Nakoľko sa žalovaný na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil a žalobca súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti, súd podľa § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti strán sporu.

6. Súd vec prejednal a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: výzvou na predčasné splatenie úveru, výpisom z hlavnej knihy, výpisom z účtu, úverovou zmluvou, čím vykonal všetky stranami sporu označené a navrhnuté dôkazy.

7. Ďalšie návrhy na dokazovanie strany sporu nenavrhovali a preto súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci rozhodol podľa § 219 ods. 2 prvej vety C.s.p., na základe nasledovného skutkového stavu veci, preukázaného vykonaným dokazovaním.

8. Žalobca ako podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov a žalovaný ako nepodnikateľ - fyzická osoba, uzatvorili dňa 21.10.2013 v písomnej forme Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru a záväzok žalovaného riadne a včas plniť všetky záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy o úvere.

9. Zo zmluvy o úvere vyplývalo, že:

- žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4 000 euro vo forme pôžičky, resp. bezúčelového úveru na splatenie záväzkov žalovaného;
- mesačná splátka úveru predstavovala sumu 72,40 eura a mesačná splátka poistenia schopnosti splácať úver sumu 1,77 euro;
- počet mesačných splátok bol dohodnutý na 120 so splatnosťou vždy k 18. dňu kalendárneho mesiaca;
- poplatok za poskytnutie úver predstavoval sumu 200 euro;
- výška RPMN predstavovala hodnotu 21,49 % a priemerná RPMN hodnotu 18,84 %;
- celkom splatená čiastka žalovaným predstavovala sumu 8 888 euro;
- žalovaný sa oboznámil a súhlasil s poisťovnou zmluvou a
- v prípade ak žalovaný poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok zo zmluvy o úvere, bol žalobca oprávnený žiadať predčasné splatenie zostatku úveru.

10. Žalobca dňa 18.02.2014 pristúpil k predčasnemu zosplatneniu úveru, na základe čoho vyzval žalovaného na úhradu sumy 4 305,78 eura s príslušenstvom, a to všetko z dôvodu, že žalovaný z titulu zmluvy o úvere neuhradil žalobcovi žiadnu splátku úveru.

11. V konaní nebolo sporným, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 21.10.2013 uzatvorením zmluvy o úvere v písomnej forme k vzniku obchodno-právneho záväzku. Nakoľko zmluva obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka (určenie zmluvných strán, určenie výšky peňažných prostriedkov, záväzok veriteľa poskytnúť peniaze v prospech dlžníka na jeho požiadanie a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky), ktorá je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútny obchodno-záväzkový vzťah, vzťahuje sa naň bez ohľadu na povahu účastníkov pri jej uzatváraní právny režim Obchodného zákonníka (napr. právna úprava premičania), okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použije právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, keď žalobca vystupoval ako dodávateľ (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaný 1/ ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka), ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorú sa vzťahuje aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z., upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere, účinný v čase jej uzatvorenia, podľa ktorého sa za spotrebiteľský úver považuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov aj vo forme úveru.

12. Súčasťou predmetnej úverovej zmluvy uzatvorenej stranami sporu bol súhlas žalovaného s uzatvorením poisťovnej zmluvy, predmetom ktorej bolo poistenia schopnosti žalovaného splácať úver a v zmysle ktorej vznikla žalovanému povinnosť platiť mesačne spolu so splátkou úveru aj poplatok (poisťné) v sume 1,77 eura.

13. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.04.2014 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

17. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekona v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

19. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka), osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona; okrem iného správne určenú RPMN a splnenie povinnosti veriteľa pred uzatvorením zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať poskytovaný spotrebiteľský úver so zreteľom na dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere a absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až k), r) a y) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Preto pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsahovala niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí, obsahovala nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa alebo bola uzatvorená

bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

20. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, poplatkov akéhokoľvek druhu a aj poistné, pokiaľ spotrebiteľ musí uzatvoriť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver. Podľa názoru súdu poisťná zmluva a zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavovali podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka od seba vzájomne závislé zmluvy, keďže jediným účelom poisťnej zmluvy bolo zabezpečenie schopnosti žalovanej plniť svoj záväzok z titulu zmluvy o úvere, teda zabezpečenie hlavného záväzku žalovanej (predmetu zmluvy o úvere) spočívajúceho vo vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov v splátkach spolu s úrokmi.

21. Podľa názoru súdu je potom v zmysle § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka, vznik každej z týchto zmlúv podmienený uzatvorením ostatných zmlúv a preto nebolo možné zmluvu o úvere uzatvoriť bez uzatvorenia poisťnej zmluvy. Vzhľadom k tomu mal byť medzi celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., zaradený aj záväzok žalovaného vyplývajúci z poisťnej zmluvy platiť poistné v sume 1,77 euro mesačne. Rovnaký záver platí aj pre poplatok poskytnutie úveru v sume 200 euro uhradený žalovaným jednorázovo, nakoľko povinnosť žalovaného zaplatiť predmetné poplatky vyplývala priamo zo znenia predmetnej úverovej zmluvy uzatvorenej stranami sporu.

22. Od výšky celkových nákladov je odvodená aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Údaj o výške RPMN predstavuje pre spotrebiteľa najdôležitejší indikátor ceny úveru. Preto nesprávne uvedenie RPMN v zmluve je podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. sankcionované následkom straty práva veriteľa na úroky a akékoľvek iné poplatky z úveru. Údaj o RPMN umožňuje porovnanie výhodnosti úverov/pôžičiek z pohľadu vynaložených nákladov spotrebiteľa na ich splácanie v rámci jedného roka a v tomto smere má dôležitejšiu úlohu ako údaj o výške úrokov.

23. Súd pri prepočte RPMN zistil, že tá bola nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v zmluve mal byť uvedený správny údaj o RPMN vo výške 53,91 % a nie ako bol v zmluve uvedený vo výške 21,49 %. V danom prípade mala celková zaplatená suma (výška nákladov) predstavovať 10 900,40 euro, ako súčet poskytnutého úveru a povinnosti zaplatiť dohodnutý úrok, poistné dohodnuté v sume 1,77 euro mesačne a jednorazový poplatok za poskytnutie úveru v sume 200 euro. Veriteľ do celkových nákladov spotrebiteľa uvedených v zmluve o úvere však zahrnul len istinu úveru s úrokom, bez zohľadnenia vyššie uvedeného mesačného poistného a jednorazového spracovateľského poplatku, čo v konečnom dôsledku predstavovalo rozdiel medzi veriteľom deklarovanými celkovými nákladmi úveru v sume 8.888 euro a skutočnými nákladmi, ktoré mala žalovaná v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť v sume 10.900,40 euro, a to o 2 012 euro (!). Navyše údaj o RPMN bol v zmluve uvedený iba v skratke, čo pre bežného spotrebiteľa nie je dostatočne zrozumiteľné a často unikne pozornosti a spotrebiteľ si ho môže vysvetliť iným spôsobom. Preto podľa názoru súdu aj z tohto dôvodu nebola naplnená vyžadovaná informačná povinnosť poskytovateľa úveru. Na základe toho súd konštatoval, že v zmluve o úvere bola v neprospech spotrebiteľa nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) a údaj o celkových nákladoch úveru, ktoré mala žalovaná zaplatiť, z ktorého dôvodu sa zmluva podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

24. Potom aj napriek záväzným právnym záverom odvolacieho súdu ohľadom výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) v nadväznosti na § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o tom, že veriteľ nemal povinnosť uvádzať v zmluve o úvere koľko z každej splátky pripadá na istinu, úroky a iné poplatky pokiaľ z úverovej zmluvy vyplývalo právo žalovaného spotrebiteľa vyžiadať si bezplatne výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, posúdením osobitných zákonných obsahových náležitostí zmluvy dospel súd k záveru, že žalobca sa mohol úspešne domáhať len vrátenia dlžnej časti istiny úveru v sume 4 000 euro a úrokov z omeškania z tejto dlžnej časti istiny úveru, tzn. bez ďalších (zmluvných) úrokov a iných poplatkov, z dôvodov uvedených v odseku 23. rozsudku.

25. Z rovnakého dôvodu, sa súd vzhľadom na uvedené závery, nepovažoval za potrebné ďalej zaoberať ani skúmaním, či si žalobca splnil svoju povinnosť a pred uzatvorením zmluvy o úvere konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorej nesplnenie má podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, keď tento následok

(zákonná sankcia) bola vyslovená z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa). Navyše žalobca, rovnako ako žalovaný (ktorého však nezaťažovalo v konaní dôkazné bremeno) bol v konaní pasívny a opätovne sa na nariadené pojednávanie nedostavil. Žalobca, napriek záväznému stanovisku odvolacieho súdu, nevyužil možnosť aby v rámci konania preukázal splnenie tejto povinnosti a ani písomne v tomto smere nepredložil ani nenavrhol žiadne dôkazy. Z úverovej zmluvy splnenie si povinnosti žalobcu pri uzatváraní zmluvy o úvere konať s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nevyplývalo a napriek tomu žalobca nevyžil žiadnu dôkaznú aktivitu a splnenie tejto povinnosti súdu nepreukázal.

26. Nakoľko v danom prípade súd čiastočne žalobcovi v časti o zaplatenie 2 678,80 eura vyhovel, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 312,20 euro, ktorá predstavovala zvyšok nevrátenej časti žalobcom poskytnutej istiny úveru a vo zvyšnej časti, tzn. v časti o zaplatenie úroku v sume 425,62 eura, sankčných poplatkov v sume 44,96 eura, úroku vo výške 17,90 % z nezaplatennej istiny od 23.05.2014 do zaplatenia, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania.

28. Nakoľko žalobca a žalovaný mali úrok z omeškania dohodnutý, žalobcovi omeškaním žalovaného s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, a preto súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4 000,- eur od 13.03.2014 až do reálneho zaplatenia tejto sumy žalovaným žalobcovi.

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 396 ods. 3 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu (keďže bol úspešný v celej časti uplatnenej istiny) priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.